

Ярослав Талапа

*студент магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

Антоніна Фаріон-Мельник

*доцент кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки і правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стратегічний вектор розвитку національного підприємництва значною мірою залежить від створення відповідної правової бази, яка стимулювала б підприємницьку активність та добросовісну конкуренцію. Створення належної правової бази та постійне правове забезпечення з боку держави гарантує захист законного функціонування підприємництва та сприяє його розвитку.

Дослідженню проблем ефективності правового забезпечення підприємницької діяльності присвячені роботи таких науковців: Л.Ш. Маматова, Р.М. Салієвої, З.С. Варналій, С.С. Вітвіцького, Н.О. Бардашевич, В.Є.Воротін, В.М. Геєць, Я.А. Жаліло, О.І. Кілієвич, Н.А. Малиш, І.В. Розпутенко, В.В. Юрчишин.

Під правовим забезпеченням підприємницької діяльності розуміється комплекс юридичних норм, закріплених у Конституції України, законодавчих, нормативно-правових актах і актах індивідуального характеру, які встановлюють правила поведінки суб'єктів підприємництва при здійсненні ними господарської діяльності, а також визначають міру відповідальності за порушення цих правил.

Ми поділяємо думку науковця Л.Ш. Маматової [1, с.36] яка виділяє три блоки нормативно-правових актів у підприємницькому законодавстві України:

1. Конституція України, відповідно до ст.42 якої кожен громадянин має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. Це право базується на свободі підприємницької діяльності, яка полягає в здійсненні на власний розсуд і ризик особою господарської діяльності, не забороненої законом, з метою одержання прибутку [2].

2. Блок спеціальних нормативних актів, що регулюють виключно підприємницьку діяльність: Закони України «Про господарські

товариства», «Про акціонерні товариства», «Про фермерське господарство», «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців», «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» та інші.

3. Нормативно-правові акти, що містять окремі норми або їх сукупність, які регулюють підприємництво: Господарський Кодекс України, Цивільний Кодекс України, Податковий Кодекс України, закони України «Про захист прав споживачів», «Про захист економічної конкуренції», «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та інші [3, 4].

Розвиток підприємництва визнається в Україні одним із головних напрямів ринкових реформ і є важливим завданням державної регуляторної політики. Мінекономрозвитку 13.02. 2020 року оприлюднило проект розпорядження КМУ «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Основних напрямів реалізації державної політики у сфері підприємництва та зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2022 року», за яким визначено сім основних напрямків: розвиток національної економіки як основи для забезпечення продуктивної зайнятості та створення нових робочих місць; стимулювання розвитку підприємництва та самозайнятості; забезпечення створення гідних умов праці та детінізація відносин у сфері зайнятості населення; розвиток системи професійної (професійно-технічної) освіти та забезпечення створення умов для професійного навчання впродовж життя; забезпечення розвитку інклюзивного ринку праці; реформування державної служби зайнятості та забезпечення інноваційного розвитку послуг на ринку праці; забезпечення реалізації ефективної державної політики у сфері трудової міграції [5].

Розвиток та ефективне функціонування підприємницької діяльності є досить тривалим процесом, який повинен здійснюватися з урахуванням економічного та правового становища країни, існуючих проблем, що перешкоджають діяльності підприємств.

Вітчизняна законодавча база підприємництва не є досконалою та вимагає розробки та впровадження дієвих механізмів державного регулювання, які б стимулювали підприємницьку діяльність в майбутньому.

Перелік використаних джерел

1. Маматова Лейла Шаміліївна. Правове забезпечення підприємницької діяльності в Україні. REPORTER OF THE PRIAZOVSKYI STATE TECHNICAL UNIVERSITY. Section «Economic sciences» Issue 35, 2018. С.33-40.
2. Конституція України. Електронний ресурс. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
3. Маматова Л.Ш. Державне регулювання підприємницької діяльності в Україні. *Вісник Приазовського державного технічного університету. Серія: Економічні науки: Зб. наук. праць.* – Маріуполь: ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет», 2017 – Вип. 33. – С. 153-160.
4. Гой І. В. Підприємництво : [навч. посіб.] / І. В. Гой, Т. П. Смелянська. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 368 с.
5. Волос Н. Як в Україні стимулюватимуть розвиток підприємництва та зайнятості: план заходів від Уряду. URL: <https://news.dtkk.ua/state/entrepreneurship/60702>

Наталія Тиш

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ МЕДИЧНИХ УСТАНОВ: БЕЗПЕКОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ

Терміни “фінансові ресурси закладів охорони здоров’я”, “фінансові ресурси медичних установ” мають місце у працях окремих наукових діячів.

Так, науковець Т. Акімова фінансові ресурси закладів охорони здоров’я визначає як фонди сукупних грошових ресурсів, які вони мобілізують із різних джерел на здійснення і розвиток своєї діяльності, котра носить яскраво виражений соціальний характер[1, с. 19].

Вчені Л. Трушкіна, Р. Тлепцєрішев, А. Трушкін, Л. Дем’янова під фінансовими ресурсами лікувально-профілактичних закладів розглядають сукупність грошових коштів, що перебувають в господарському обороті та використовуються в процесі діяльності [4, с. 337].

О. Тулай під фінансовими ресурсами закладів охорони здоров’я розуміє грошові кошти, які є у розпорядженні суб’єкта господарювання і спрямовуються на задоволення його потреб [3, с. 29].